

Catequesi especial

Fa uns dies, vaig anar a la catequesi quinzenal de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. Una catequesi poc habitual. Va néixer per donar resposta a la demanda d'una família que volia que la seva filla, amb paràlisi cerebral, rebés els sagraments de la iniciació cristiana. Després de veure que hi havia més persones en la mateixa situació, es va decidir donar solució a aquest nou repte que es plantejava, i es van «inventar» una nova catequesi. D'això ja fa 23 anys. Hi ha nois i noies que hi són des del començament.

Aquests nois i noies estan completament integrats en la comunitat parroquial, col·laborant en totes les seves celebracions. La seva catequesi és molt dinàmica. Els pares i familiars també s'hi impliquen; la seva col·laboració és total i absoluta.

Realment l'estona que vaig estar amb ells em va resultar molt curta i enriquidora, quedant-me amb ganes de tornar un altre dia. Enhorabona catequistes per la feina que esteu desenvolupant. I endavant!

Trini Catalán

Infància Missionera

A primers del mes passat, un grup de catequistes, provinents de diferents parròquies de la diòcesi i alguna escola, es van aplegar a la Casa de l'Acció Catòlica.

Van ser convocats per les delegacions de Catequesi i Missions per presentar la campanya de la Infància Missionera.

Aquesta té com a objectiu transmetre als infants una visió missionera de la vida, que no és altra que posar en pràctica els valors que Jesús ens va ensenyar; especialment l'actitud fraterna que ens

atansa als germans més necessitats.

Per tal de treballar aquests conceptes i actituds, la Delegació de Missions de Lleida ofereix un itinerari que comença amb la celebració de l'Advent Missioner, continua amb els «sebradors d'estrelles» i acaba amb la fira de la Infància Missionera.

Aquest itinerari vol reforçar el treball que ja es fa a la catequesi, fent èmfasi en el sentit missioner, és a dir, en la necessitat de sortir d'un mateix per anar a trobar a qui ho necessita.

AJUDANT A VIURE

La Mare de Déu del futur

Enguany celebrem la festa de la Puríssima en diumenge, i és una molt bona ocasió per donar gràcies a Déu per la generositat que ha demostrat amb Maria i, en ella, amb tota la humanitat, dignificada per aquesta iniciativa de Déu. Maria és una dona que no viu del passat, d'una herència corrompuda, sinó del futur, d'aquella etapa de possibilitats i benediccions a la que tots estem cridats: «elegint-nos per a ser els seus fills adoptius per Jesucrist» (Ef 1).

Per aquest motiu, els cristians som servidors d'esperança... Una esperança que és confiança en la fidelitat de Déu, que compleix allò que promet i que recolza en la presència permanent de Crist i del seu Esperit en l'Església.

Quan escoltem: «Déu envià l'àngel Gabriel...» estem afirmant que Déu ha pres la iniciativa («L'Esperit Sant vindrà sobre teu...; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu...; perquè per a Déu no hi ha res impossible»). És com un sagrament de la iniciativa de Déu en la història, és el temps de l'Esperit Sant que també és el temps de l'Església on Ell sempre té la iniciativa, tot i que servint-se de mediacions. I davant les iniciatives de Déu cal la nostra docilitat, perquè Déu ha volgut actuar en la història mitjançant la nostra col·laboració.

Però una docilitat com la de Maria («Sóc l'esclava del Senyor») que no és inoperant o sense iniciativa pròpia. Està al servei del projecte de Déu però carregada de creativitat, d'iniciatives, de sacrificis, de dedicació. Com ho demostra la immediata visita per ajudar a la seva cosina Elisabet, un exemple d'iniciativa i servei. I després, tota la seva maternitat amb experiències com l'exili i les preocupacions per donar a menjar, per educar..., posant en acció les seves capacitats.

Aquesta docilitat a l'Esperit és un desafiament a les nostres qualitats: Ell ens crida a fer-les servir al màxim. Són dons rebuts que no podem mantenir adormits, sinó que els hem de posar al servei de la seva iniciativa fonamental per a la «inculturació» de l'Evangelí: «I la Paraula s'ha fet Carn» (Jo 1,14). És una tasca difícil però important i sempre d'actualitat, en la que hi ha dues passes: Déu que intervé i els cristians dòcils que es lliuren al servei ple de les iniciatives de l'Esperit en favor de la humanitat. Tots els esforços que es fan així, sota la potència de l'Esperit, porten amb ells l'eficàcia de l'Encarnació.

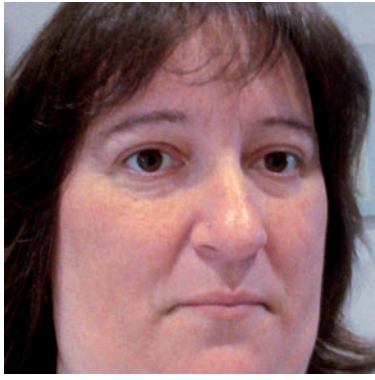
Mirant Maria, rebem una gran lliçó d'activitat pastoral esperançada. Demanem-li que intercedeixi per nosaltres presentant al Pare Déu el nostre desig d'imitar-la, fent de la nostra vida una resposta dòcil a la iniciativa de l'Esperit.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **LAIA BUSQUÉ**

Pas a la felicitat

Una tarda del mes de juliol de 2011, la Laia Busqué va reflexionar sobre el que tenia i el que li faltava en la seva vida. «Feia temps que em sentia buida, com si tot el que tenia no fos per a mi», assegura. Va sortir de casa i va anar a parar a un banc de la catedral de Barcelona. Necessitava ajuda i la va trobar quan va entrar en un dels confessoraris. Va sortir plorant, perquè arran de la conversa amb el mossèn va sentir un alliberament molt gran, va deixar enrere molta pressió i va notar una calma interior. Havia sentit la crida de la fe. Un temps després va rebre el sagrament del bateig de mans de Mn. Joan Benito. La seva vida ha canviat.

Com va viure la conversió?

Va ser de cop, no hi va haver un coneixement de l'Evangeli previ, amb enamorament i posterior estimació de Jesús. Va ser, ara que el conec, com sant Pau. De la foscor, de la infelicitat, del rebuig, vaig passar a la llum, a la felicitat, a conèixer l'amor, l'estimació, a donar i rebre molt.

Com se sent, ara?

Em sento feliç, plena, faig exactament el que vull fer. Em sento valorada, estimada, respectada, feliç. Em sento integrada en una gran família. Abans de conèixer l'immens amor de Jesús, em sentia buida, infeliç, rebel...; portava una vida dissipada, amb un gran sentiment de solitud.

Com ha canviat la seva vida?

La meva vida ha fet un gir total. Participo activament en la meva parròquia, intento transmetre el que jo vaig sentir, perquè tothom conegui l'amor de Déu. La relació amb el meu entorn ha canviat molt, perquè he perdut amics, però n'he guanyat molts més.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, profeta de justícia

Joan Baptista, que «serà ple de l'Esperit Sant des del si de la seva mare» (Lc 1,15), és sacerdot no solament en certs moments, sinó en la totalitat de la seva existència, anunciant així el nou sacerdot que apareixerà amb Jesús.

Escoltem el llibre de Malaquies: «Heus ací que jo enviaré el profeta Elies abans que arribi el dia gran i terrible del Senyor: ell convertirà el cor dels pares envers els fills i el cor dels fills envers els pares» (3,23s). «Heus ací que jo enviaré un meu missatger a preparar el camí davant meu i tot seguit entrarà en el seu temple el Senyor que vosaltres busqueu; i l'àngel de l'aliança, per qui vosaltres sospireu, heus ací que ve, diu el Senyor dels exèrcits» (3,1).

La missió de Joan és interpretada a base de la figura d'Elies: ell no és Elies, però ve amb l'esperit i el poder del gran profeta. En aquest sentit, aconsegueix també en la seva missió l'esperança segons la qual Elies tornaria i purificaria i aixecaria el poble de Déu, el prepararia per a l'arribada del Senyor mateix.

Amb això, Joan, d'una banda, queda inserit en la categoria dels profetes; de l'altra, però, queda al mateix temps alçat més amunt d'aquesta, perquè l'Elies que està a punt de tornar és el precursor de la vinguda de Déu mateix. En Jesús arriba el Senyor mateix i amb això confereix a la història la seva direcció definitiva.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Qué juguetes le damos?

El complemento de la actividad lúdica son los juguetes. ¿Qué juguetes compramos? Tengo que recordar a los sufridos progenitores que al niño le gusta inventar, modelar, crear su propio juguete. Juguetes muy simples que despierten su imaginación. Nada más, ni nada menos. Piense que el juguete es para el niño lo que la tarjeta de presentación es para el adulto. Cuando un niño nos alarga un juguete suyo, en realidad nos está invitando a contactar con él, a entrar en su maravilloso mundo de fantasía.

La primera condición que debe caracterizar a un juguete es que sea divertido. El juguete ha de ser adecuado a las cualidades motrices y temperamentales del niño.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*. Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: I. Consciència de la complexitat

Han estat tres les qualitats de Gaudí que han permès el present esplendorós, d'abast mundial, de què frueix la Sagrada Família: consciència de la complexitat del real, autocrítica i paciència.

Gaudí afirma que «les coses, totes són molt complexes i, en el fons, sempre es troben racons misteriosos en què la nostra limitació s'hi perd». Gaudí és conscient de la complexitat del real i accedeix de mica en mica a la visió necessària per superar aquesta complexitat.

La força de la Sagrada Família rau en el seu teixit espiritual, posat al servei de l'ésser humà més il·letrat o menys sensible, amb la intenció que experimenti una emoció nova i desconeguda. El teixit espiritual és el conjunt d'elements que conformen la Sagrada Família i que estan interconnectats per una cartografia simbòlica i plàstica que els fa funcionar l'un en relació amb l'altre.

La complexitat forma part del somni de la totalitat que atrau Gaudí, l'arquitecte, o Dant, el poeta, o Ramon Llull, el místic i pensador. Per això Joan Maragall va exclamar: «Això no és arquitectura, és poesia!»

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 9. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / SI 84 / Lc 5,17-26]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.
- 10. ■ Dimarts** (□ Terrassa) [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.
- 11. ■ Dimecres** [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.
- 12. ■ Dijous** [Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinian).
- 13. ■ Divendres** [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. □ Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.
- 15. ■ † Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Mt 11,2-11]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA VERGE MARIA

▶ Lectura de llibre del Gènesi (Gn 3,9-15.20)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu cridà l'home i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganxat». El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló.»

L'home donà a la seva esposa el nom d'Heva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzalet, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gn 3,9-15.20)

Después que Adán comió del árbol, el Señor llamó al hombre: «¿Dónde estás?»

Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí.» El Señor le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo? ¿Es que has comido del árbol del que te prohibí comer?» Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto, y comí.» El Señor dijo a la mujer: «¿Qué es lo que has hecho?» Ella respondió: «La serpiente me engañó, y comí.» El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, serás maldita entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; establezco hostilidades entre ti y la mujer, entre tu estirpe y la suya; ella te herirá en la cabeza cuando tú la hieras en el talón.»

El hombre llamó a su mujer Eva, por ser la madre de todos los que viven.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Cantad al Señor un cántico nuevo, porque ha hecho maravillas.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Romanos

(Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco a varón?» El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

Anunciació, d'El Greco. Museu de Belles Arts de Budapest

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Maria, l'afavorida de Déu

En el cicle litúrgic que acabem d'encetar (A), els textos evangèlics de l'Advent quasi no fan referència a Maria. La festa de la Immaculada ofereix l'ocasió de subratllar el seu protagonisme en la concepció i en el naixement de Jesús. Si més

no, aquest és el text evangèlic que se'ns ofereix en la litúrgia d'avui. Ens centrarem en la salutació de Gabriel a Maria perquè és la solemnitat de la salutació el que la deixa perplexa.

La salutació ofereix tres mots significatius. Primer, «alegra't». Aquest mot, en el context de la salutació

de part de l'enviat de Déu, va molt més enllà de la banalitat que comporta la fórmula que s'utilitza en una trobada («Déu te guard»). El ressò de les salutacions profètiques a Jerusalem, filla de Sió (So 3,14; Za 9,9), s'entreveu en aquesta salutació de Gabriel a Maria. S'hi està expressant la joia de la Bona Notícia de Déu.

Tot seguit, l'àngel, en comptes d'anomenar-la pel seu nom, Maria, li diu «afavorida de Déu». És el que millor expressa qui és Maria. El mot està emparentat amb la paraula *gràcia*, que vol dir fonamentalment *do: la que és objecte del do de Déu*. Aquesta connotació constitueix la base de tota la mariologia, de to-

ta la presentació de Maria com a especialment enllaçada amb el misteri de la salvació. Maria és la que és objecte del do de Déu. Sobretot com a Immaculada.

Però la salutació va encara més enllà: «El Senyor és amb tu». És el nom del Déu de l'aliança: «Jo seré amb vosaltres», diu Jahvè a Moïses, quan aquest li pregunta quin és el seu nom (Ex 3,14). El nom de Déu, allò que el defineix, el que el caracteritza: Déu és el qui és amb el poble. Maria representa aquí la resta fidel d'Israel, a la qual Déu es fa present. Maria és el poble de Déu que espera i acull el Messias.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi la fe és un regal. És un do que vaig rebre a través del pare i de la mare, a través de tota la família. La meua padrina, la meua àvia, era molt creient. Gràcies a ells jo vaig descobrir Déu present a la vida. I els agraeixo molt perquè m'ha permès descobrir que no estic mai sola. Déu està sempre habitant-me. A través del Crist he descobert qui és el Pare. He descobert com viure moguda pel seu Esperit i en una comunitat cristiana. La fe per a mi és formar part d'una comunitat d'homes i dones que, sent iguals que els demés, amb els mateixos límits, sabem que tenim una crida, una crida a la felicitat, ja viscuda en aquest món, que ens fa treballar pel Regne de Déu i lluitar per transformar la nostra realitat d'Església. És aquesta vivència de profunda fidelitat, fins i tot enmig de les dificultats, enmig dels obstacles, enmig de les incerteses: sentir-me sempre en presència de Déu, habitada per Ell, fent camí pels altres.

Antonieta Mateus

Formació mensual de Vida Creixent. Curs sobre la «Lectio Divina» a l'IREL

Més de trenta membres del grup Vida Creixent de la Diòcesi de Lleida varen iniciar, el passat 12 de novembre, la formació mensual del curs 2013/2014. Mn. Xavier Batiste va parlar de les propostes del Sinode: l'Eucaristia, la Paraula i l'Evangelització. Hi ha temes força interessants al llarg d'aquest curs, com «Protegir la Creació», «Què són les cures paliatives?», «La Ciència i la Fe», «Els valors de la joventut actual», «La velleïtat davant les noves situacions de parella»... Aquests temes volen apropar la realitat actual a les persones

cristianes de la tercera edat. Per altra part, durant set dimarts, i fins al 17 de desembre, Mn. Daniel Turmo, gran coneixedor de la Bíblia, impartirà el curs d'aprendre a pregar amb la Paraula de Déu, la «Lectio Divina».

Des de les Borges Blanques

A principis de novembre, a la sala parroquial de la parròquia de l'Assumpció de Maria, de les Borges Blanques, s'han reunit una setantena de persones, vingudes de les parròquies que formen la Unitat Pastoral de les Borges Blanques: Juneda, Torregrossa, Puiggròs i la Floresta. El motiu ha estat el començament del curs de catequització 2013-2014. L'acte, iniciat amb uns cants de pregària, ha estat presentat pel rector de les cinc parròquies, Mn. Daniel Gómez, acompanyat pel vicari Mn. Jose-

vi Forner, el diaca adscrit a la Unitat Pastoral, Mn. Juan Ignacio Toscano, i diverses persones col·laboradores en les tasques pastorals. Entre els assistents, hi havia una desena de joves, de quinze a setze anys, que enguany inicien la catequesi de confirmació.

Exercicis per a tothom

El secretari de la comissió de religiosos de la Vida Consagrada del Bisbat, el pare Antoni Riera, també ens informa que de l'11 al 17 d'abril de l'any vinent (de divendres a la tarda a dijous al matí) hi haurà exercicis de Setmana Santa per

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Diumenge, 8 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral Nova.
- **Dilluns, 9 de desembre:**
—A les 10 h, Eucaristia en sufragi del bisbe D. Aurelio del Pino.
- **Dijous, 12 de desembre:**
—A les 12 h, visita a la residència Parc del Segre.
—A les 19.30 h, cicle de conferències «La saviesa» a l'IREL.
- **Divendres, 13 de desembre:**
—A les 18 h, homenatge al Voluntariat de Càritas a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Dissabte, 14 de desembre:**
—A les 9.30 h, Assemblea Diocesana de Càritas a la Seu de Càritas.
- **Diumenge, 15 de desembre:**
—A les 12 h, confirmacions a la parròquia de Vilanova de Segrià.
—A les 18 h, recés d'Advent, predicat pel Sr. Bisbe a la Catedral Nova.

a religiosos/es i laics/ques, que es realitzaran a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana.

La preinscripció es tancarà el **15 de desembre**, ja que es necessita saber el nombre de persones aproximat que tenen intenció de fer-los.

Cicle de conferències

«La Ciència i la Saviesa»
a càrrec de David Jou, físic i poeta

12 de desembre, a les 19.30 h, a l'IREL

AYUDANDO A VIVIR

La Virgen del futuro

Este año celebramos la fiesta de la Purísima en domingo, y es una buena ocasión para dar gracias a Dios por la generosidad que ha demostrado con María y, en ella, con toda la humanidad, dignificada por esta iniciativa de Dios. María es una mujer que no vive del pasado, de una herencia corrompida, sino del futuro, de aquella etapa de posibilidades y bendiciones a la que todos estamos llamados: «nos destinó a ser adoptados como hijos suyos por medio de Jesucristo» (Ef 1).

Por este motivo, los cristianos somos servidores de esperanza... Una esperanza que es confianza en la fidelidad de Dios, que cumple lo que promete y que se apoya en la presencia permanente de Cristo y de su Espíritu en la Iglesia.

Cuando escuchamos: «Dios envió al ángel Gabriel...» estamos afirmando que Dios ha tomado la iniciativa («El Espíritu Santo vendrá sobre ti... y por eso el que ha de nacer será santo y será llamado Hijo de Dios...», porque para Dios no hay nada im-

posible»). Es como un sacramento de la iniciativa de Dios en la historia, es el tiempo del Espíritu Santo, que también es el tiempo de la Iglesia en la que Él siempre tiene la iniciativa, aunque sirviéndose de mediaciones. I ante las iniciativas de Dios se requiere nuestra docilidad, porque Dios ha querido actuar en la historia mediante nuestra colaboración.

Pero una docilidad como la de María («Soy la esclava del Señor») que no es inoperante o sin iniciativa propia. Está al servicio del proyecto de Dios pero cargada de creatividad, de iniciativas, de sacrificios, de dedicación. Como lo demuestra la inmediata visita para ayudar a su prima Isabel, un ejemplo de iniciativa y servicio. Y después, toda su maternidad con experiencias como el exilio y las preocupaciones para dar de comer, para educar..., poniendo en acción sus capacidades.

Esta docilidad al Espíritu es un desafío a nuestras cualidades: Él nos llama a usarlas al máximo.

Son dones recibidos que no podemos mantener dormidos, sino que tenemos que ponerlos al servicio de su iniciativa fundamental para la inculturación del Evangelio: «Y la Palabra se hizo Carne» (Jn 1,14). Es una tarea difícil pero importante y siempre de actualidad, en la que hay dos pasos: Dios que interviene y los cristianos dóciles que se entregan al servicio pleno de las iniciativas del Espíritu en favor de la humanidad.

Todos los esfuerzos que se hacen así, bajo la potencia del Espíritu, llevan con ellos la eficacia de la Encarnación.

Mirando a María, recibimos una gran lección de actividad pastoral esperanzada. Pidámosle que interceda por nosotros presentando al Padre Dios nuestro deseo de imitarla, haciendo de nuestra vida una respuesta dócil a la iniciativa del Espíritu.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Píris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737